

τευόντων τύπων τῶν κογχυλίων, θὰ περιγράφωμεν μόνον λεπτομερείας τινάς.

Δὲν θὰ ἐκλίξωμεν ὁμῶς τὰ σπανιώτερα τῶν εἰδῶν καὶ ἔκτινα ἄτινα ἐξαίρεσιν, οὕτως εἰπεῖν, ποιοῦσιν ἐν τῇ τῶν μαλακίων οἰκογενείᾳ· ἐξαιρέσεις δὲ ἐκθίσουν οἱ φυλλολογήσαντες τὰς σελίδας ταύτας κατὰ τὴν μάλλον ἢ ἥττον σύντομον σχολήν των ἐπὶ τῆς οἰκογενείας, ἣν θέλουσιν νὰ γνωρίσωσι.

Πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι κογχυλία τινα εὐρίσκονται εἰς τὴν θάλασσαν, τοσοῦτον πολυσύριμμα ὅσον οἱ κόκκοι τῆς ψάμμου, μεταξύ τῶν ὁποίων τὸ μικροσκοπιον ἀνκαλύπτει ὡσαύτως ἀναρρίθμητον ποσότητα· ἄλλα ἐξ ἐναντίας φαίνονται εἰς ὠριτμένους τόπους καὶ κατὰ μακρὰς ἀποστάσεις, διό καὶ γίνονται αἷτια χαρὰς ἀρρήτου εἰς τὸν φυσιόφην, δυνάμενον νὰ τὰ ταξινομήσῃ ὑπερῆράως εἰς τὴν συλλογὴν του.

Θὰ σημειώσωμεν μετὰ τῶν περιεργότερων τὰς τελλίνας, ὧν οἱ κάτοικοι ζῶσι παρὰ τὴς ἀκτῆς ἐπὶ τῆς ἁμμῆς εἰς ἀβάθη μέρη· ταῦτα εἶναι ἐν γένει χειρωματισμένα πορφυρῶς δι' ἀκτινοβόλων ζωνῶν ἀπὸ τὸ κέντρον πρὸς τὴν περιφέρειαν· τὰ καλούμενα τελλίνας τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου εἶναι τὰ ὠραιότατα διὰ τὴν λεπτὴν κατοικίαν των, τὴν λεῖαν των ἐπιράνειαν, τὴν ἐπιτιδέως ῥεθδωτὴν, καὶ διὰ τὸ λευκὸν αὐτῶν χρῶμα, καθιστάμενον ἐντονώτερον δι' ἀκτινῶν μεταδαινουσῶν ἀπὸ τοῦ ὑπερύθρου μέχρι τοῦ βαθέως ἐρυθροῦ. Ἡ τελλίνα ἢ καλούμενη γλωσσο γαλῆς τοῦ ἰνδικεῦ ὠκεανοῦ, εἶνε μικρὸν θελκτικώτερον κογχυλίον μὲ ἀκάνθας λευκὰς, καὶ ῥαβδούς ἐρυθρὰς.

Τὰ κάρδια, ἐν οἷς διακρίνονται τὸ ἐξωτικόν, ἐλαφρὸν λεπτόν ὥσπερ ἡ μουσελίνα, ἣς ἔχει τὴν λευκότητα, διακρινόμενον διὰ συμμετρικῶν καὶ κυματιζόντων πλευρῶν· καὶ τὸ ἀκανθώδες κάρδιον παχύτερον τοῦ πρώτου, πτωχότερον κατὰ τὸν χρωματισμόν, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου τὴν θέαν δάσος ἀκανθῶν καθιστᾷ περιεργότατον, εἶναι ἄξιον σημειώσεως.

Τὰ ῥόδα, ὧν τὰ μαλακία στηρίζονται εἰς μέγα βάθος ἐπὶ τῶν κατακαθίων πλευρῶν τῶν ῥάχων· τὰ κογχυλία ταῦτα εἶναι ἐλαφρὰ, καμπύλα, ἡμιδιαφανῆ, ἀλλὰ γενικῶς πτωχὰ χρωματισμῶν· μολεταῦτα τινὰ, εἰσὶν ἐστολισμένα ζῶναις κιτρινωπαῖς ἐπὶ ἐπιπέδῳ ἐρυθροῦ· ἄλλα δὲ εἰσὶν ἐνδεδυμένα μὲ χνοῦν μεταξωδῆ, εἶδος φυτοῦ χειρωματισμένου ἐνίοτε μὲ θελκτικὰ χρώματα.

Πολλὰ ἔχουν ὄψιν σκοτεινὴν καὶ δυσειδῆ, εἶδη δὲ τινα φαίνονται ὥσπερ αἱματόχροα. Αἱ πορκελλάναι, αἷτινες κατοικοῦν πάσας τὰς θαλάσσας, ἀπὸ τὴν παραλίαν τῆς Νορβηγίας μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Βεγγάλης, ἐρρίμμεναι ἐπὶ πασῶν τῶν περαιῶν, δὲν ἔχουν τὴν ἀξίαν τοῦ σπανίου· ἐὰν ὁμῶς θεωρηθῶσι κατὰ τὸ πλουσιπάρουχον τῶν χρωμάτων καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ μίλτου, εἰσι, καθ' ἡμᾶς, τὰ ὠραιότερα τῶν κογχυλίων· οὐδὲν ἐξ αὐτῶν εἶναι κολλίτερον χειρωματισμένον τῆς καταστικτοῦ πορκελλάνης.

Αἱ ἐλαίαι, συγγενέσταται ταῖς πορκελλάναις, ἐλαφραί, κομφαὶ τὴν κατασκευὴν, δὲν εἶνε κατ' ἄλλο κατώτερα· ἢ κατὰ τὴν ποικιλίαν τῶν χρωμάτων· ἢ ἐλαία τῆς Βρασιλίας μετὰ τῶν σκοτεινῶν αὐτῆς γραμμῶν καὶ ἢ ἐλαία τῆς Καϊλάνης εἶναι αἱ μάλλον ἀξιόσημοι·

τὰ ζῶα τὰ ἔχοντα ταῦτα ὡς κατοικίαν εἶναι ἄγρια, σαρκοβόρα καὶ πολὺ δυσειδῆ.

Τὰ σπειροειδῆ εἶναι ἀπείρως ἀφθονώτερα εἰς τὰς θερμὰς θαλάσσας τῆς Αὐστραλίας ἢ ἀλλαχοῦ, ὧς ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῶν νήσων τῆς Ωκεανίας, ὑπὸ τὰ πολυάριθμα παράλια τὰ κοσμοῦντα τὴν κάτω αὐτῶν θάσιν· ἢ λεγομένη αὐτοκρατορικὴ κογχυλὴ καταδεικνύει τὰ ὠραία καὶ ξανθὰ χρώματά της ἐπὶ ἐπιπέδῳ ἐλαφάντιου καθοροῦ, ὅπερ ἀποκτᾷ συχνάκις κολοσσαῖον μέγεθος· δὲ σπέρμβος τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος εἶνε ὡσαύτως ὠραῖον καὶ ἐλαφρὸν κογχυλίον, συντεθειμένον ἐξ ἐξ ἢ ἐπὶ ἀέλικων, ἐξ ὧν αἱ τελευταῖαι δύο εἶναι ἐστολισμένοι διὰ μακρῶν ἀκανθῶν ἐν εἶδει διαδηματοσκαὶ κοίλων ὑποκάτω· ἢ λευκὴ περιφέρεται των εἶνε ἐστιγματισμένη ὑπὸ μαρμαρῶσεων μελαγχρόνων καὶ κατασκευῆς ἐξαισίου.

Οἱ κῶνοι, τοὺς ὁποίους εὐρίσκουν ἐπίσης ἐν ἀπύσταις ταῖς θαλάσσαις, εἶνε συχνάκις τὰ ὠραιότερα κογχυλία ἐπὶ τῶν ἁμμῶδων ὑφάλων τῶν νήσων τῆς Ωκεανίας. Οἱ κῶνοι, ἐστολισμένοι διὰ τῶν θυμαπτιωτέων χρωμάτων, φαίνονται διὰ ἀντανάκλουν τὸ κυανοῦν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ χρώματα τῆς Ἡοῦς· καὶ ἐνταῦθα ἀπαντᾷται πολλὰ σπανίως, κατὰ τὴν γνώμην τῶν φυσιόφων, δὲ λεγόμενος κῶνος ναύαρχος (cône amiral), τοσοῦτον ἐπιζήτητος διὰ τὴν ἀρμονικὴν διάθεσιν τῶν μιλιτωδῶν πλακῶν του. Εἶδος τι ὠραιότατον εὐρίσκεται ἐπίσης εἰς μεγίστην βαθύτητα ὕδατος ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν Ἀντίλλων· καλεῖται δὲ οὗτος cedonuli, ἀξιοσημείωτος διὰ τὰς ὠραίας αὐτοῦ κυανὰς κηλίδας, περιβεβλημένος ὑπὸ μελαμφοῦ ἐπιπέδου, κεκαλυμμένον ὑπὸ στιγμῶν τυμμέτων, καὶ πεποικιλμένον ὑπὸ τεσσάρων ταινιῶν μαρμαριγῶν, ἐξισισωτάτων. Ὁ κατὰ τὸν κῶνον τῆς θαλάσσης τῶν Ἰνδιῶν, δὲ γίγας τῶν κῶνων, παχύς, βαρὺς πεποικιλμένος ὑπὸ στιγμῶν μελαγχρόνων, διατεθειμένων κατὰ γραμμάς παραλλήλους ἐπὶ ἐπιπέδῳ λευκοῦ μαρμαρῶδους στιλπνότητος, εἶνε κογχυλίον ἐπιζήτητον· ὀφειλομένον ἐπίσης νὰ σημειώσωμεν τὸν γραπτὸν κῶνον, τὸ ὁποῖον τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτοῦ σχῆμα καὶ πρὸ πάντων τὰ ἐξ ῥόγλυφα τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τῆς βάσεώς του καθιστᾷ ἄξιον νὰ διαπρέπῃ ἐν ταῖς ὠραιότεραις συλλογαῖς!

Αἱ μίτραι διαφέρουν τῶν ἐλαίων διὰ τοῦ σχήματος των τοῦ μάλλον ἐπιμήκου, καὶ ἐν γένει διὰ τῆς μαζῆς των, ἥτις εἶνε μικρότερα· τὰ ζῶα ἄτινα, ἔμπεριέχουν, ἐπειδὴ φέρουν κογχυλία ἀνάλογως πολὺ βαρύτερα, διαμένουν διεινέκως ἀκίνητα, βεθυσμένα ἐν τῇ τοῦ κοιτῆς τῆς περικαλυπτοῦσας τὰ λαμπρὰ χρώματα τοῦ καλύμματός των, ἅμα δ' ἐγγίση τις αὐτὰ εἰσέρχονται ἐντὸς τῆς κογχυλῆς των ὅθεν ἐξέρχονται μετὰ ἐξ ἢ ἐπὶ ὥρας· ἢ ἐπισκοπικὴ μίτρα εἶνε ἢ ὠραιότερα κογχυλὴ τοῦ γένους· τούτου. Συμμέτρως κεκοτμημένη ὑπὸ σχημάτων ἱερογλυφικῶν, μελανῶν, ἐπὶ ἐπιπέδῳ ἀργυροειδοῦς, λεῖον, ἐξομοιάζει πρὸς τὰ ὠραιότερα νεκρὰ ἀγγεῖα τὰ εὐρήντα εἰς τὰς Αἰγυπτιακὰς νεκροπόλεις. Ἡ αἰχμηρὰ μίτρα, ἣ· ἢ ἐπιράνεια λευκόφατος, ἐστογματισμένη ὑπὸ σημείων ἰσοιδῶν ἐν εἶδει λαθυρίνου, εἶναι ἢ λαμπρότερα μετὰ τὴν ἐπισκοπικὴν μίτραν· Ἐρρίψαμεν ταχὺ βλέμμα ἐφ' ὅλων τῶν ὠραιωτέρων